

socialt, og har derfor maattet fraraade dem.

Med Hensyn til Mælken var et lignende Spørgsmaal fremme, hvor dog Uoverensstemmelserne ikke kunde volde saa store Vanskeligheder; der vil man vistnok uden særlig Betænkkelighed kunne gaa med til at flytte Mælkeparagraffen over paa Dyrtdidsloven og ordne Forsyningen paa samme Maade, hvorpaa Brændselsforsyningen er ordnet paa indeværende Aars Dyrtdidslov.

Hvis jeg maa have Lov blot at henvise til det Lovforslag, som senere kommer til Forhandling, kan jeg anføre, at den samlede Udgift for disse to Love vil, som Forslagene her foreligger, andrage ca. 50 Mill. Kr. for Oktober og for de 5 Maaneder, der er tilbage af Vinteren, idet Forudsætningen er, at Rigsdagen, naar Sommeren staar for Døren, kunde tage selvstændig ny Beslutning om, hvilke Priser der da maa anses for passende.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting, idet det, saafremt Enighed ikke her kan opnaas, vel er ønskeligt, at Udvalg fra de to Ting hurtigst muligt samles til nærmere Forhandling om Spørgsmaalet.

Ole Hansen: Som Tilhører overværede jeg Folketingets Møde forrige Mandag, da den højtærede Indenrigsminister fremsatte det Lovforslag, vi nu har til Behandling, og jeg kunde ved denne Lejlighed ikke undgaa at lægge Mærke til, at Ministerpladserne stod tomme under Indenrigsministerens Forelæggelsestale. Det plejer jo ellers at være saa, at naar der fra Regeringens Side fremsættes større og mere betydningsfulde Lovforslag, møder ikke alene den Minister, som skal fremsætte Lovforslaget, men adskillige andre af Ministrene plejer at vise deres Interesse for Sagen ved at komme til Stede og overvære Fremsættelsen. Den Dag stod Ministerpladserne imidlertid tomme. Finansministeren var ikke til Stede, og dog drejer det sig ved de Forslag, vi her har til Behandling, om et Tilskud fra Statens Side paa 50 Mill. Kr.; jeg føler mig ogsaa sikker paa, da der er Tale om saa stort et Beløb, at Finansministeren ganske naturligt maa interessere sig derfor. Men Finansministeren var, som sagt, fraværende.

Imidlertid kender vi jo Finansministerens Syn paa den finansielle Situation. Finansministeren har gentagne Gange baade her i Tinget, naar vi har behandlet

Skattelovene, og i det andet høje Ting, ganske særlig da han fremsatte Finanslovsforslaget for 1920—21, gjort opmærksom paa, at det efter hans Opfattelse var en tvingende Nødvendighed, at vi holdt igen med Udgifterne, og man maatte da faa den Opfattelse, at det i Særdeleshed var Indenrigsministeriets Udgifter, Finansministeren fæstede sin Opmærksomhed paa. Maa jeg her indskyde en Bemærkning om, at i November 1917, da vi behandlede et Lovforslag, der drejede sig om meget store Tilskud fra Staten til Nedsættelse af Smørpriserne, udtalte jeg paa mit Partis Vegne, at vi gik kun med til dette betydelige Tilskud med store Betænkkeligheder, og jeg henstillede paa mit Partis Vegne til Finansministeren, at han havde sin Opmærksomhed henvendt paa disse store Udgifter og om fornødent holdt noget igen; jeg tilføjede, at hvis han vilde dette, skulde han ikke høste Utak derfor fra mit Partis Side.

Nu har altsaa Finansministeren baade her og i det andet høje Ting advaret mod disse betydelige Udgifter og henstillet, om det ikke var muligt at begrænse dem. Det forekommer mig, at en saadan Henstilling fra Finansministeren maa vi tage Hensyn til; ikke at gøre det vilde være ganske uforsvarligt. Der er saa meget mere Anledning til at tage Hensyn dertil, som jeg i alt Fald for mit Vedkommende nærer nogen Tvivl om, at de Beregninger, der er stillede op i det foreliggende Lovforslag, vil kunne holde Stik. Jeg skal her henlede Opmærksomheden paa Bestemmelserne om Sukkerordningen for det kommende Aar. Jeg har lagt Mærke til, at under Forhandlingerne i det andet Ting er der ikke sagt ret meget om dette Spørgsmaal. Bestemmelserne herom har fundet Tilslutning fra alle Sider, og hvis den Beregning, der er stillet op, viser sig at være rigtig, har jeg for mit Vedkommende heller ikke noget at indvende derimod, men, som sagt, jeg tvivler derom. Den Ordning, der her er foreslaaet, viser, at vi skulde kunne vente et Overskud, naar Aaret er omme, paa ca. 4 Mill. Kr., og man er gaaet ud fra, at Underskuddet fra i Aar er 3 Mill. Kr. Jeg tvivler om, at dette Underskud vil blive ved de 3 Millioner. Efter de Forhandlinger, som vi førte i Sommer om dette Spørgsmaal, stillede det sig saaledes, at Staten til Sukkerordningen i Aar har maattet yde et Tilskud paa mellem 16 og 18 Mill. Kr. Vi havde fra de foregaaende Aar et Overskud ved Sukkerordningen paa ca. 13